

بهجت بخارایی

بهجت بخارایی (bahjat-e.bo.xa.ra.i)، عبدالله، سده یازدهم هجری، شاعر تاجیک. در آفرینکند بخارا زاده شد. در بخارا دانش آموخت و در مدرسه میرعرب این شهر به تدریس علوم دینی پرداخت. چندی نیز قاضی بود. به گفته ملیحا، شاعری دانشمند، حاضر جواب، مجلس آرا و صاحب دیوان بود. وی از موسیقی به خوبی آگاهی داشت. بهجت در بخارا درگذشت.

منابع: تذکره ملیحای سمرقندی، ۲۸؛ دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۲۵۸/۱.

قبادیانی

Беҳҷати Бухорой

Беҳҷати Бухорой, Абдулло, садаи ёздаҳуми ҳиҷрӣ, шоири тоҷик. Дар Офринканди Бухоро зода шуд. Дар Бухоро дониш омӯхт ва дар мадрасаи “Мирараб”-и ин шаҳр ба тадриси улуми динӣ пардохт. Чанде низ қозӣ буд. Ба гуфтаи Малеҳо, шоире донишманд, ҳозирҷавоб, маҷлисоро ва соҳибдеворон буд. Вай аз мусиқӣ ба хубӣ огоҳӣ дошт. Беҳҷат дар Бухоро даргузашт.

Манбаъҳо: Тазкираи Малеҳои Самарқандӣ, 27; Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 1/258.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 207-208.